

"गोड मुला नो,तुमहाला आपसामध्ये खूप खूप आत्मिक प्रेम माने राहायचे आहे,कधीच मतभेदा मध्ये यायचे नाही"

प्रश्न:- प्रत्येक ब्राह्मण मुलांना आपल्या मनाला कोणती गोष्ट विचारायची आहे ?

उत्तर:- आपल्या मनाला विचारा,(१) मी ईश्वराच्या हृदयावर राज्य करत आहे ! (२) माझ्यामध्ये दैवी गुणांची धारणा किती झाली आहे ? (३)मी ब्राह्मण,ईश्वरीय सेवेत विघ्न तर घालत नाही!(४) नेहमी खिरखंड म्हणजे गोड राहतो!आमचे आपसामध्ये एकमत आहे .(५)मी नेहमी श्रीमताचे पालन करतो?

गीत:- भोले नाथ पेक्षा श्रेष्ठ कोणी नाहीत...

ओम शांती:- तुम्ही मुलं आता ईश्वरीय संप्रदाय आहात,अगोदर आसुरी संप्रदाय होते.आसुरी संप्रदायाला हे माहित नाही की, भोलानाथ कोणाला म्हटले जाते.हे पण माहित नाही की,ते वेगवेगळे आहेत.शिव पिता आहेत,काहीच जाणत नाहीत.आता तुम्ही ईश्वरीय संप्रदाय किंवा ईश्वरीय परिवाराचे आहात. तो तर रावणाचा आसुरी परिवार आहे,खूप फरक आहे. आता तुम्ही ईश्वरीय परिवारामध्ये ईश्वरा द्वाारा शिकत आहात की,एक दोघा सोबत आत्मिक सनेह कशा प्रकारे पाहिजे.एक दोघा मध्ये, ब्राह्मण कुळामध्ये हा आत्मिक सनेह येथेच भरायचा आहे.जे पूर्णपणे प्रेमळ बनले नाहीत तर,श्रेष्ठ पद मिळवू शकणार नाहीत.तेथे तर एक धर्म,एक राज्य असते.आपसामध्ये कोणतेच मतभेद भांडणे इत्यादी नसतात.येथे तर राजाई नाही.ब्राह्मणांमध्ये देह अभिमान असल्यामुळे मतभेदा मध्ये येतात. असे मतभेदा मध्ये येणारे,सजा खाऊन पास होतात,परत तेथे एक धर्मा मध्ये राहतात,तर तेथे शांती राहते.आता ते तर आसुरी संप्रदाय किंवा आसुरी परिवाराचे आहेत. येथे तर ईश्वरीय परिवाराचे आहेत. भविष्यासाठी दैवी गुण धारण करत आहेत.बाबा सर्वगुणसंपन्न बनवतात,सर्व तर बनत नाहीत.जे श्रीमतावरती चालतात,तेच माळेचे मणी बनतात.जे बनणार नाहीत,ते प्रजा मध्ये येतात.ते तर दैवी शासन आहे.शंभर टक्के पवित्रता शांती संपत्ती राहते. या ब्राह्मण कुळा मध्ये आता दैवी गुण धारण करायचे आहेत.काही तर चांगल्या प्रकारे दैवी गुण धारण करतात, दुसऱ्यांना पण करवतात.ईश्वरीय कुळाचा आपसामध्ये आत्मिक सनेह पण तेव्हाच असेल,जेव्हा देही अभिमानी बनतील,यामुळे पुरुषार्थ करत राहतील.अंत काळामध्ये सर्वांची अवस्था एकरस,एकसारखी तर होऊ शकत नाही,परत सजा खाऊन पदभ्रष्ट बनते.कमी पद प्राप्त करतील.ब्राह्मणांमध्ये जर कोणी आपसामध्ये खिरखंड बणून राहत नाहीत,तर आपसामध्ये खरट पाण्यासारखे राहतात.दैवी गुणांची धारणा करत नाहीत,तर उच्चपद कसे मिळवू शकतील.खरट पाण्यासारखे राहिल्यामुळे कधी- कधी ईश्वरीय सेवेमध्ये विघ्न घालत राहतात,त्याचा परिणाम काय होईल? ते एवढे उच्चपद प्राप्त करू शकणार नाहीत.एकीकडे खिरखंड होण्याचा पुरुषार्थ करतात, दुसरीकडे माया खरट पाण्यासारखे बनवते,यामुळे सेवा करण्याच्या ऐवजी सेवे मध्ये विघ्न घालतात. बाबा सनमुख समजवतात,तुम्ही ईश्वरीय परिवाराचे आहात,ईश्वराच्या सोबत राहतात.कोणी सोबत राहतात, कोणी दुसऱ्या गावा मध्ये राहतात परंतु एकतर आहेत ना. बाबा पण भारतामध्येच येतात. मनुष्य जाणत नाहीत की, शिवबाबा कधी येतात? काय करतात? तुम्हाला बाबा द्वारे आता परिचय मिळाला आहे.रचनाकार आणि रचनेच्या आधी मध्य अंतला तुम्ही जाणतात.दुनियावी लोकांना हे माहित नाही की,हे चक्र कसे फिरते?आता कोणती वेळ आहे? अगदीच अज्ञानाच्या काळोखा मध्ये आहेत.

तुम्हा मुलांना रचनाकार पित्याने येऊन सर्व समाचार ऐकवला आहे, सोबत समजावून सांगतात की,हे शाळीग्राम मुला नो,माझी आठवण करा.हे शिवपिता आपल्या मुलांना म्हणतात,तुम्ही पावन बनू

इच्छितात ना.तुमही बोलवत आले आहात.आतता मी आलो आहे.शिवबाबा येतातच,भारताला पावन बनवण्यासाठी,परत रावण वेश्यालय बनवतो.सर्वतःच गायन करतात की आमही पतित विकारी आहोत.भारत सतयुगामध्ये संपूर्ण निरविकारी होता.निरविकारी देवतांची, विकारी मनुष्य पूजा करतात,परत निरविकारीच विकारी बनतात.हे कोणालाच माहीत नाही,परत पुजारी विकारी बनतात.पुज्य तर निरविकारी होते, परत पुजारी विकारी बनतात, तेव्हा तर बोलावतात, हे पतित पावन या,येऊन निरविकारी बनवा.बाबा म्हणतात,या अंतिम जनमांमध्ये तुमही पवितर बना.माझी आठवण करा.तर तुमचे पाप भस्म होतील आणि तुमही तमोप्रधान पासून सतोप्रधान बनाल,परत चंद्रवंशी कष्टत्रिय परिवारामध्ये याल.या वेळेत ईश्वरीय परिवाराचे आहात परत दैवी परिवारामध्ये २१ जनम राहाल.या ईश्वरीय परिवारामध्ये तुमही हा अंतिम जनम पास करतात.यामध्ये तुमहाला पुरुषार्थ करून सर्वगुणसंपन्न बनायचे आहे.तुमही पुज्य होते बरोबर राज्य करत होते,परत पुजारी बनले आहात.हे समजावून सांगावे लागेल ना.भगवान पिता आहेत आमही त्यांची मुलं आहोत तर परिवार झाला ना.गायन पण करतात तुमहीच मातपिता,आमही तुमची मुलं आहोत,तर परिवाराचे झाले ना.आतता बाबा कडून खूप सुख मिळते.बाबा म्हणतात,तुमही माझे कुटुंब आहात,परंतु पुरुष नियोजीत नाटकानुसार रावण राज्यामध्ये आल्यामुळे तुमही दुःखामध्ये येतात,तर बोलवतात.या वेळेत तुमही बरोबर कुटुंबातील आहात. परत तुमहाला भविष्य २१ जनमासाठी वारसा देतो. हा वारसा परत दैवी परिवारामध्ये २१ जनम कायम राहील.दैवी परिवार सतयुग तरेता पर्यंत चालतो,परत रावण राज्य झाल्यामुळे विसरतात की,आमही दैवी परिवाराचे आहोत.वाम मार्गात गेल्यामुळे आसुरी परिवाराचे बनतात.६३ जनम शिडी उतरत आलेले आहात.हे सर्व ज्ञान तुमच्या बुद्धीमध्ये आहे.तुमही कोणालाही समजावू शकतात.वास्तविक तुमही दैवी-देवता धर्माचे आहात. सतयुगाच्या अगोदर कलियुग होते. संगमयुगामध्ये तुमहाला मनुष्यापासून देवता बनवले होते.मध्येच हे संगम युग आहे. तुमहाला ब्राह्मण धर्मापासून परत दैवी धर्मांमध्ये घेऊन जातात.लक्ष्मी नारायणने हे राज्य कसे घेतले, हे समजावून सांगितले जाते.त्याच्या अगोदर आसुरी राज्य होते,परत दैवी राज्य कधी आणि कसे झाले. बाबा म्हणतात,कल्प कल्प संगम युगामध्ये येऊन,तुमहाला ब्राह्मण,देवता,कष्टत्रिय धर्मांमध्ये घेऊन येतो. हा भगवताचा परिवार आहे.सर्व जण ईश्वरीय पिता म्हणतात परंतु बाबांना न झाल्यामुळे विनाधनीचे बनले आहेत,म्हणून बाबा काळोखा मधून प्रकाशाकडे घेऊन जाण्यासाठी येतात.आता स्वर्ग स्थापन होत आहे.तुमही मुलं शिकत आहात, दैवी गुण धारण करत आहात.हे पण माहिती व्हायला पाहिजे, शिवजयंती साजरी करतात ना.स्वर्गिय पिता,स्वर्गाची स्थापना करण्यासाठी स्वर्गांमध्ये तर येणार नाहीत ना.असे म्हणतात,मी नरक आणि स्वर्गाच्या संगम मध्ये येतो.

शिवरात्री म्हणतात ना,तर रात्री मध्ये येतो.हे तर तुमही मुलं च समजू शकतात.जे समजतात,ते दुसऱ्यांना पण धारणा करवतात. हृदयावरती पण तेच राज्य करतात,जे मनसा वाचा करमणा सेवेमध्ये तत्पर राहतात.जशी जशी सेवा करतात, तेवढे हृदयावर राज्य करतात. कोणी सर्वांगीण सेवा करणारे असतात.सर्व काम शिकायला पाहिजे ना.भोजन बनवणे,चपात्या करणे,भांडी घासणे इत्यादी पण सेवेचे आहे ना.बाबांची आठवण प्रथम करायची आहे. त्यांच्या आठवणी द्वारेच विकरम विनाश होतील.येथील वारसा मिळालेला आहे.तेथे सर्व गुण संपन्न राहतात.यथा राजा-राणी तथा प्रजा, दुःखाची गोष्टच नसते.या वेळेत सर्व नरकवासी आहेत. सर्वांची उतरती कला आहे,परत आता चढती कला होईल.बाबा सर्वांना दुःखापासून सोडवून सुखामध्ये घेऊन जातात, म्हणून बाबांना मुक्तिदाता म्हटले जाते.येथे तुमहाला नशा राहतो,आमही बाबा कडून वारसा घेत आहोत, लायक बनत आहोत. लायक तर त्यांनाच म्हणनार,जे दुसऱ्यांना राजाई पदाचे लायक बनवतात.बाबांनी समजावले आहे, शिकणारे तर खूप येतील,असे नाही की सर्वजण ८४ जनम घेतील. जे थोडासा अभ्यास करतील,तर उशिरा येतील,ते जनम पण कमी घेतील ना.कोण ८०,कोण ८२,कोणी लवकर येतात आणि कोणी उशिरा येतात.सर्व अभ्यासावर अवलंबून आहे.साधारण प्रजा नंतर येईल. त्यांचे ८४ जनम होऊ शकत नाहीत, नंतर येत राहतात.जे अगदी शेवटी येतात, तरेताच्या अंतामध्ये येऊन जनम घेतील. परत वाम मार्गा मध्ये

जातात,उतरण्यासाठी सुरू होते. भारतवासीने कसे ८४ जन्म घेतले आहेत,त्याची ही शिडी आहे.हे सृष्टिचक्र नाटकाच्या रुपामध्ये आहेत.जे पावन होते, तेच आता पतित बनले आहेत, परत पावन देवता बनायचे आहे.बाबा जेव्हा येतात तर सर्वांचे कल्याण होते, म्हणून याला खूप अमूल्य युग म्हटले जाते.बाबांचीच महिमा आहे, जे सर्वांचे कल्याण करतात. सतयुगामध्ये सर्वांचे कल्याण होईल, कोणते दुःख नसते.हे तर समजून सांगावे लागेल की,आमही ईश्वरीय कुटुंबाचे आहोत.ईश्वर सर्वांचे पिता आहेत.येथे तुम्ही मात पिताचे गायन करत राहतात.येथे तर फक्त पिता म्हटले जाते.येथे तुम्हा मुलांना मातपिता मिळतात.येथे तुम्हा मुलांना दत्तक घेतले जाते.पिता रचनाकार आहेत,तर माता पण असेल ना,नाहीतर रचना कशी होईल.सर्वगिय पिता सर्वगाची कशी स्थापना करतात,हे ना भारतवासी जाणतात,ना परदेशी लोक जाणतात.आता तुम्ही जाणतात, नवीन दुनिया ची स्थापना आणि जुन्या दुनियेचा विनाश होत आहे, तर जरूर सगमयुगा मध्येच होईल. आता तुम्ही सगमयुगा मध्ये आहात. आता बाबा समजवतात,माझीच आठवण करायची आहे.आतम्याला परमपित्याची आठवण करायची आहे.आतमा आणि परमातमा वेगळे राहिले खूप काळ,सुंदर यात्रा कोठे असेल.सुंदर यात्रा जरूर येथेच असेल.परमातमा पिता येथे येतात, यालाच कल्याणकारी सुंदर यात्रा म्हटले जाते.जीवनमुक्तीचा वारसा सर्वांना देतात.जीवन बंधनापासून मुक्त होतात.शांतीधाम मध्ये सर्व जातात,परत जेव्हा येतात तेव्हा सतोप्रधान राहतात.धर्मस्थापना अर्थ येतात.खाली जेव्हा त्याची जनसंख्या वृद्धि होईल तेव्हाच राजाईसाठी पुरुषार्थ करू शकतील,तो पर्यंत कोणते भांडण इत्यादी होत नाही.सतोप्रधान पासून रजो मध्ये जेव्हा येतात,तेव्हाच लढाई,भांडण सुरू करतात.प्रथम सुख परत दुःख.आता अगदीच दुरगतीला मिळाले आहेत.या कलियुगी दुनियेचा विनाश परत,सतयुगी दुनियेची स्थापना होणार आहे.विष्णुपुरी ची स्थापना ब्रह्मा द्वारे करत आहेत.जसा पुरुषार्थ करतात त्यानुसार विष्णुपुरी मध्ये येऊन प्रारब्ध मिळवतात.या खूपच चांगल्या समजून घेण्याच्या गोष्टी आहेत.या वेळेस तुम्हा मुलांना खूप खुशी व्हायला पाहिजे की, आमही ईश्वरापासून भविष्य २१जन्माचा,वारसा घेत आहोत. जेव्हा पुरुषार्थ करून,सवतःला बिनचूक बनवाल....तुम्हाला बिनचूक तर बनायचे आहे. घड्याळ पण लिवहर आणि सलेंडर असतात.लिवहर घड्याळ खूप बिनचूक असते.मुलांमध्ये पण कोणी खूप बिनचूक बनतात.काही चुका करतात तर त्यांचे पद कमी होते.पुरुषार्थ करून बिनचूक बनायला पाहिजे.आता सर्व बिनचूक चालत नाहीत.पुरुषार्थ करवणारे तर एक बाबाच आहेत. भाग्य बनवण्याच्या पुरुषार्था मध्ये कमी आहे म्हणून पद कमी होते. श्रीमतावरती न चालल्यामुळे,आसुरी गुण न सोडल्यामुळे,योगामध्ये न राहिल्यामुळे,हे सर्व होत राहते. योगा मध्ये राहत नाहीत तर जसे पंडिता सारखे बनतात.योगामध्ये कमी आहे म्हणून शिवबाबा वरती प्रेम राहत नाही.धारणा पण कमी होते तर खुशी राहत नाही,चेहराच मुडद्या सारखा राहतो.तुमची चाल चलन नेहमी आनंदित पाहिजे.जसे देवतांची असते.बाबा तुम्हाला खूप वारसा देतात.कोणत्या गरीबाचा मुलगा सावकाराच्या जवळ दत्तक गेला,तर खूप खुश राहतो ना.तुम्ही पण खूप गरीब होते.आता बाबांनी दत्तक घेतले आहे,तर खुशी राहायला पाहिजे.आमही ईश्वरीय संप्रदायाचे बनले आहोत परंतु भाग्या मध्ये नाहीतर काय केले जाऊ शकते,पद भ्रष्ट होते.पटराणी बनत नाहीत.बाबा पटराणी बनवण्यासाठीच येतात.तुम्ही मुलं कोणाला पण समजावू शकता की,ब्रह्मा, विष्णू, शंकर तिनही शिवबाबांची मुलं आहेत.भारताला परत ब्रह्मा द्वारे सर्वग बनवतात. शंकरा द्वारे जुन्या दुनियेचा विनाश होतो.भारतामध्ये बाकी थोडे शिल्लक राहतात,परलय तर होत नाही परंतु खूप खलास होतात.जसे की परलय झाल्यासारखे वाटते.रात्र दिवसाचा फरक पडतो.ते सर्व मुक्तीधाम मध्ये चालले जातील.हे तर पतित पावन बाबांचे काम आहे. बाबा म्हणतात देही अभिमानी बना, नाहीतर जुने संबंधी आठवणीत येत राहतात,त्यांना सोडले आहे तरी बुद्धी जात राहतो.नष्टोमोहा बनले नाहीत,याला व्यभिचारी आठवण म्हटले जाते.सद्गती मिळवू शकत नाहीत कारण दुरगतीमध्ये असणाऱ्यांची आठवण करत राहतात,अच्छा.

गोड गोड फार वर्षांनंतर भेटलेल्या मुलांप्रती बापदादाची प्रेमपूर्वक आठवण आणि

सुप्रभात.आत्मिक पित्याचा आत्मिक मुलांना नमस्ते. धारणेसाठी मुख्य सारांश:-

(१) बापदादाच्या हृदयासीन बनण्यासाठी मनसा वाचा कर्मणा सेवा करायची आहे.बिनचूक आणि सरवांगीण भूमिका करणारे बनवायचे आहे.

(२) असे देही अभिमानी बनायचे आहे,जे कोणतेही जुने संबंध आठवणीत यायला नकोत.आपसा मध्ये खूप आत्मिक प्रेमाने राहायचे आहे.खरट पाण्यासारखे बनायचे नाही.

वरदान:- नेहमी बाबांच्या सोबतीच्या अनुभवा द्वारे कष्टाची अविद्या करणारे अतिदरिय सुख किंवा आनंद स्वरूप भव.

जसे मुलगा जर बाबांच्या गोदी मध्ये आहे,तर त्याला थकावट येत नाही. आपल्या पाया द्वारे चाललेल तर थकेल पण आणि रडलेल पण.येथे पण तुमही मुल बाबांच्या कडे वरती बसून चालत आहात.काहीच कष्ट किंवा कठीण अनुभव होत नाही. संगमयुगा मध्ये जे नेहमी सोबत राहणारे आत्मे आहेत,त्यांच्यासाठी कष्ट अविद्या मात्र अनुभव होते. पुरुषार्थ पण एक नैसर्गिक कर्म होते,महणून नेहमी अतिदरिय सुख किंवा आनंदस्वरूप स्वतः बनतात.

बोधवाक्य:- गुलाब बनून आपल्या आत्मिक वृत्ती द्वारे वातावरणामध्ये आत्मीयतेचा सुगंध पसरवत रहा.

||| ओम शांती |||

ओम शांती